

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/26/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201215
Dátum vydania rozhodnutia: 28.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201215.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: Ing. U. V., bytom V., právne zastúpenej: Škoda Legal s.r.o., so sídlom Dolná 6, 974 01 Banská Bystrica, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sťažovateľa Č. 1321/2009-52/SKP zo dňa 22.05.2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/179/2015-112 zo dňa 29.03.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobkyni nárok na náhradu trov kasačného konania p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil napadnuté rozhodnutie sťažovateľa Č. 1321/2009-52/SKP zo dňa 22.05.2015 a vec vrátil sťažovateľovi na ďalšie konanie. Sťažovateľovi zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške, o ktorej rozhodne správny súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie sťažovateľa v medziach žaloby nebolo vydané v súlade so zákonom.

3. Ohľadom namietaného nedostatku poverenia pracovníkov prvostupňového správneho orgánu, ktorí uskutočnili kontrolu v kancelárii žalobkyne, spočívajúceho v tom, že ako dátum uvedený na poverení ku kontrole vykonanej dňa 22.05.2014 bol v poverení uvedený deň 15.07.2014, súd uviedol, že dodatočné označenie dátumu vyhotovenia poverenia v zmysle ust. § 29 ods. 2 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2005 Z. z.“) nie je v zákone sankcionované pod následkom neplatnosti takéhoto poverenia. Z predloženého poverenia mal súd za zrejmé (sú v ňom jednoznačne uvedené) podstatné náležitosti poverenia, a to kto (štátne zamestnankyne

sekcie civilného práva Ministerstva spravodlivosti SR), kedy (dňa 22.05.2014), u koho (žalobkyne) sa mal dohľad vykonať a čoho sa mal dohľad týkať (dodržiavanie zákonnosti a správnosti postupov a povinnosti správcu). Dohľad bol v poverení uvedenými pracovníkmi prvostupňového správneho orgánu v daný deň, v objekte kde sa nachádzala kancelária správcu (žalobkyne) aj vykonaný. Z kontroly uskutočnenej dňa 22.05.2014 bol vydaný oficiálny výstup - protokol vypracovaný dňa 15.07.2014. Nesprávne uvedenie dátumu poverenia pracovníkov prvostupňového správneho orgánu podľa súdu nie je taký nedostatok, s ktorým by bez ďalšieho bolo možné spájať nezákonnosť takto vykonanej kontroly, nejde o vadu majúcu vplyv na zákonnosť postupu správneho orgánu a jeho rozhodnutia. Vzhľadom na vyššie uvedené súd tejto námietke neprisvedčil.

4. Námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu veci spočívajúca v nevykonaní žalobkyňou navrhovaného dokazovania výsluchom osôb (JUDr. W., Y. V.) bola podľa presvedčenia súdu dôvodná. Skutkový stav veci nebol v rozsahu potrebnom na vydanie rozhodnutia náležite zistený, nakoľko žalovaný vychádzal iba z obsahu protokolov o vykonanom dohľade, a to podľa názoru súdu nebolo dostačujúce.

5. Podľa názoru súdu nebolo možné vykladať povinnosti vyplývajúce z § 2 ods. 1 veta prvá vyhlášky MS SR č. 666/2005 Z. z. o kancelárskom poriadku pre správcov (ďalej len „vyhláška č. 666/2005 Z. z.“) tak, že kancelária správcu musí byť v stanovené úradné hodiny otvorená pre verejnosť permanentne, bez možnosti jej uzatvorenia v prípade krátkodobej neprítomnosti správcu, resp. pracovníkov kancelárie správcu. Z protokolov o dohľade nevyplýva, či bola kancelária počas kontroly zatvorená dlhodobo alebo išlo o zatvorenie z dôvodu krátkodobej neprítomnosti žalobkyne (nemala iných zamestnancov v pracovnom pomere), napr. z dôvodu hygienickej prestávky, oneskorenia príchodu z dôvodu plnenia pracovných povinností v súvislosti s činnosťou správcu, neodkladného ošetrenia u lekára. Inštitút správcu je taký inštitút, kedy tento nie je povinný konať okamžite s tým, že v prípade jeho okamžitého nekonania by došlo k spôsobeniu iným osobám závažnej ujmy (na živote, zdraví, majetku), a preto podľa súdu vyžadovať nepretržité otvorenie kancelárie počas úradných hodín nie je namieste. Činnosť správcu je špecifická v tom, že ju nevykonáva výlučne vo svojej zriadenej kancelárii, ale aj v iných priestoroch (objektoch spravovaných subjektov). V súvislosti s výkonom funkcie správcu tento, resp. jeho zamestnanci, príp. poverené osoby vykonávajú úkony aj na iných orgánoch, súdoch a podobne. V takýchto prípadoch správca nemôže byť počas stanovených úradných hodín aj vo svojej kancelárii, ktorej chod by mal však zabezpečiť svojimi zamestnancami tak, aby bola otvorená pre verejnosť aspoň 6 hodín denne. To však neznamená, že kancelária musí byť počas stanovených úradných hodín otvorená nepretržite, bez možnosti jej krátkodobého zatvorenia pri súčasnom uvedení kontaktu na okamžité spojenie sa so správcom, resp. jeho zamestnancami, ktorí by boli v primeranom čase schopní sa na výzvu do kancelárie dostaviť.

6. Súd zároveň zdôraznil, že sa stotožňuje s názorom žalovaného vysloveným v napadnutom rozhodnutí, že je potrebné, aby v prípade neprítomnosti správcu v kancelárii ho zastupovala osoba, ktorá je u neho zamestnaná v riadnom pracovnom pomere a nie len osoby poverené na základe plnej moci. Táto požiadavka vyplýva jednoznačne zo znenia na vec sa vzťahujúcich právnych predpisov (§11 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z., § 21 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 666/2005 Z. z.). Takýto záver podľa súdu podporuje aj znenie § 21 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 666/2005 Z. z. týkajúce sa technických detailov postupu pri nahliadaní do spisov.

7. Podľa presvedčenia súdu v danom prípade zo zisteného a ustáleného skutkového stavu tak, ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu a v ňom sa nachádzajúcich dôkazov nie je možné bezpochyby vyvodit' porušenie ust. § 7 ods. 1 veta prvá a druhá zákona č. 8/2005 Z. z. v spojení s § 2 ods. 1 veta prvá vyhlášky MS SR č. 666/2005 Z. z. a z nich vyplývajúcu povinnosť uloženia sankcie správcovi (žalobkyňi) vyčiarknutie zo zoznamu správcov (§ 26 ods. 1 písm. h/ zákona č. 8/2005 Z. z.). Sankcia za zistené porušenia v danom prípade je najprísnejšou formou - vyčiarknutie a preto je požiadavka na dôkladné zistenie skutkového stavu plne dôvodná. Neprítomnosť žalobkyne pri druhej kontrole dňa 20.08.2014 nebola nijakým spôsobom ozrejmená. Súd prisvedčil námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

8. Na základe zistených skutočností dospel krajský súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný vysloveným právnym názorom súdu (§ 191 ods. 6 SSP) a bude jeho povinnosťou vo veci konať a vydať nové rozhodnutie.

9. Rozsudok v zákonom stanovenej lehote napadol sťažovateľ kasačnou sťažnosťou z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, nakoľko krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nesprávne právne posúdenie veci:

10. Napadnuté rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré sa týka právneho posúdenia nedostatočne zisteného skutkového stavu zo strany žalovaného. Sťažovateľ v priebehu celého konania poukazoval na to, že § 7 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z. v spojení s § 2 ods. 1 vyhlášky č. 666/2005 Z. z. stanovuje a konkretizuje podmienky zriadenia kancelárie správcu spočívajúce o. i. aj v povinnosti mať kanceláriu otvorenú pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách aspoň šesť hodín denne. Dohľadom vykonaným dňa 20.08.2014 bolo zistené, že kancelária žalobkyne nebola v pracovný deň v obvyklé úradné hodiny prístupná, čím žalobkyňa nesplnila jednu z podmienok riadneho zriadenia kancelárie. Opakovaný výkon dohľadu jednoznačne potvrdil, že ani po umožnení žalobkyňi zjednať nápravu, táto sa opakovane v kancelárii nenachádzala, a ani nezabezpečila prítomnosť zamestnanca. Z uvedeného mal za to, že správny orgán či už dohľadom na mieste, ako i výkonom právomocí smerujúcich k vyvodu zodpovednosti žalobkyne preukázal verejnú neprístupnosť kancelárie, teda porušenie zákonnej povinnosti jej riadneho zriadenia.

11. V ďalšom poukázal na to, že pri garancii plnenia zákonných povinností súvisiacich s režimom kancelárie správcu nie je možné jej riadenie a chod zabezpečiť iba prostredníctvom poverených osôb. V čase obvyklých úradných hodín nie je prijateľné verejnú dostupnosť kancelárie správcu zabezpečovať inými osobami ako priamo správcom alebo jeho zamestnancami.

12. Rozhodnutie krajského súdu je podľa názoru sťažovateľa aj vnútorne rozporné, keď súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza argumenty, ktoré si navzájom odporujú. Na jednej strane krajský súd považuje nevykonanie žalobkyňou navrhovaného dokazovania výsluchom osôb poverených na základe plnej za nedostatočne zistený skutkový stav ohľadom neprítomnosti, resp. zastúpenia správcu, na druhej strane sám krajský súd konštatuje, že takéto osoby nie sú spôsobilé zastupovať správcu v jeho neprítomnosti. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ nevidel právny ani relevantný dôvod, pre ktorý by takéto osoby mali byť v priebehu konania vypočuté, resp. akým spôsobom by ich výsluch mohol prispieť k objasneniu skutkového stavu veci. Dodal, že v totožnom čase, v akom boli vykonané kontroly riadneho zriadenia kancelárie žalobkyne, boli vykonané i kontroly riadneho zriadenia kancelárie správcu JUDr. W., ktorého výsluch žalobkyňa v konaní navrhovala. Výsledky kontrol vykonaných v kancelárii správcu JUDr. W. viedli k jeho vyčiarknutiu zo zoznamu správcov a to z rovnakých dôvodov ako u žalobkyne. Teda prípadný výsluch JUDr. W. by k objasneniu veci žiadnym relevantným spôsobom neprispel. V danom prípade by prichádzalo do úvahy vypočutie Y. V., ktorý však nie je zamestnancom žalobkyne, ale je pravdepodobne manželom, resp. iným rodinným príslušníkom, ktorý má záujem na výsledku správneho konania, a teda jeho vypočutie by podľa názoru žalovaného nijakým spôsobom neprispelo k objektívnemu objasneniu veci.

13. Vo vzťahu k vytýkanému nevypočutiu žalobkyne, prípadne iných osôb - zamestnancov recepcie vykonávajúcich aj činnosť podateľne kancelárie správcu, žalovaný poukázal aj na znenie § 21 ods.1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak tak ustanovuje osobitný predpis. Poukázal teda na to, že účastník konania nemá právny nárok na nariadenie ústneho pojednávania. Správny orgán pristúpi k nariadeniu ústneho pojednávania v rámci prebiehajúceho správneho konania, len za splnenia toho predpokladu, že ústne prejednanie vyžaduje samotná povaha veci, čo je výlučne na zvážení konajúceho správneho orgánu.

14. Sťažovateľ zdôraznil, že žalobkyňa bola s konaním a podkladmi rozhodnutia náležite oboznámená, bol jej poskytnutý priestor na zaujatie stanoviska. Avšak ani v podaných námietkach proti protokolu, ani v priebehu celého konania žalobkyňa nijakým spôsobom nevysvetlila svoju neprítomnosť v kancelárii správcu v čase vykonávaného dohľadu dňa 20.08.2014. Správny orgán v danej veci upustil od nariadenia ústneho pojednávania predovšetkým z toho titulu, že z podkladov, ktoré mal k dispozícii, jednoznačne vyplýval záver o spáchaní správneho deliktu podľa ustanovenia § 26 ods. 1 písm. h) zákona č. 8/2005 Z. z. Zároveň podotkol, že i napriek nenariadeniu ústneho pojednávania vytvoril správny orgán žalobkyňi dostatočný priestor na to, aby mohla svoje práva a záujmy účinne obhajovať (vyjadriť sa písomne k podnetom, predkladať, resp. navrhovať vykonávanie dôkazov), čo v konečnom dôsledku znamená, že význam zásady aktívnej súčinnosti bol naplnený a postup správneho orgánu bol v súlade so zásadou rýchlosti, bezpriet'ahovosti a legality.

15. Právny názor krajského súdu o nevyhnutnosti vypočutia navrhovaných osôb považoval sťažovateľ v kontexte vyššie prednesenej argumentácie (jednoznačne) za nesprávne právne posúdenie veci.

16. Sťažovateľ ďalej konštatoval, že žiaden odkaz s uvedeným telefonickým kontaktom fyzickú neprítomnosť nemôže zhojiť, keďže povinnosť mať riadne zriadenú kanceláriu otvorenú pre verejnosť v nijakom prípade nemôže byť riadne splnená tým, že by správca alebo jeho zamestnanec bol prístupný na telefóne. Takýto výklad nemá oporu v právnom predpise a popiera zásady, na ktorých je postavené riadne zriadenie kancelárie správcu. Uvedené sa tak podľa sťažovateľa priechi nielen povinnosti správcu mať riadne zriadenú kanceláriu, ale aj samotnému účelu výkonu činnosti správcu, ktorý je povinný vykonávať správcovskú činnosť čestne, zodpovedne a svedomito. Zároveň je legitímnym očakávaním oprávnených osôb, že keď sa v čase úradných hodín dostavia k správcovi do kancelárie, bude im umožnené realizovať všetky práva, ktoré im garantuje platná právna úprava. Dodal, že správca je tiež povinný zabezpečiť riadny chod kancelárie, pod čo spadá aj povinnosť zabezpečiť, aby bola kancelária správcu verejne prístupná v minimálnom časovom rozmedzí, ktoré upravuje zákon a počas úradných hodín je povinný zabezpečiť prítomnosť osoby - zamestnanca, ktorý je oprávnený realizovať všetky práva garantované platnou právnu úpravou.

17. Ďalej namietal, že správny orgán s prihliadnutím na dané okolnosti prípadu nebol povinný zisťovať dĺžku neprítomnosti správcu na pracovisku. Na vyvodenie zodpovednosti podľa § 26 ods. 1 písm. h) zákona č. 8/2005 Z. z. je plne postačujúce, ak má správny orgán za preukázané, že kancelária správcu nie je verejne prístupná.

18. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 06.07.2017 uviedla, že považuje rozhodnutie krajského súdu za správne a nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré sa týka právneho posúdenia nedostatočne zisteného skutkového stavu zo strany žalovaného.

19. Taktiež nesúhlasila s vyjadreniami žalovaného ohľadne porušenia povinnosti zo strany žalobkyne vyplývajúcej zo zákona č. 8/2005 Z. z. a vyhlášky č. 666/2005 Z. z. Konkrétne sa malo jednať o povinnosť mať kanceláriu otvorenú pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách aspoň šesť hodín denne.

20. K námietke, že kancelária žalobkyne nebola prístupná verejnosti v čase obvyklých úradných hodín počas vykonanej kontroly dňa 20.08.2014 o 10:58, čím malo dôjsť k porušeniu povinnosti správcu v zmysle zákona č. 8/2005 Z. z., žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že činnosť správcu spočíva z časti aj v úkonoch, ktoré správca vykonáva mimo svojej kancelárie. Žalobkyňa mala pred kanceláriou oznam o tom, na ktorých telefónnych číslach bude počas svojej neprítomnosti zastihnutelná. Taktiež mala uvedené aj telefónne čísla na oprávnené osoby.

21. Taktiež poukázala na to, že krátkodobou neprítomnosťou žalobkyne (ako správkyne) nedošlo, a ani nemohlo dôjsť k porušeniu práv účastníkov akéhokoľvek konania. Žalobkyňa mala totižto zriadenú

podateľňu na recepcii hotela, v priestoroch ktorého sa nachádzala jej kancelária. K porušeniu práv by mohlo dôjsť jedine, ak by správkyňa nemala zriadenú podateľňu a ak by niektorí z veriteľov alebo aj iných osôb nemohli v lehote doručiť správkyňi písomnosť a tým by zmeškali napr. lehotu na prihlásenie pohľadávky. Toto však v konkrétnom prípade nehrozilo.

22. Konštatovala, že žalovaný v správnom konaní nedostatočne zistil skutkový stav, keď nezisťoval dôvod a dobu neprítomnosti správkyne v kancelárii a taktiež nevykonal dôkazy vo forme výsluchu osôb, ktoré by mohli prispieť k riadnemu zisteniu skutkového stavu.

23. K tvrdeniu žalovaného, že rozhodnutie krajského súdu je vnútorne rozporné, žalobkyňa uviedla, že sa s ním nestotožňuje. Argumentácia krajského súdu je logicky konzistentná.

24. Na margo argumentu žalovaného, že „žiaden odkaz s uvedeným telefonickým kontaktom však ich fyzickú neprítomnosť nemôže zhojiť, keďže povinnosť mať riadne zriadenú kanceláriu otvorenú pre verejnosť v nijakom prípade nemôže byť riadne splnená tým, že by správca alebo jeho zamestnanec bol prístupný na telefón“, žalobkyňa uviedla, že takýto odkaz však môže prispieť k tomu, aby prípadný účastník konania zistil, že správca je z dôležitých neodkladných dôvodov (napr. hygienická prestávka, preberanie balíčka od kuriéra, kúpa liekov) neprítomný naozaj len krátkodobo.

25. Podľa jej názoru žalobkyňa mala zriadenú kanceláriu riadne, a pri kontrole Ministerstva spravodlivosti SR sa jednalo len o krátkodobú a nevyhnutnú neprítomnosť správcu v kancelárii. Nie je teda preukázané, že sa v tomto prípade jednalo o porušení povinnosti mať zriadenú kanceláriu v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z. a § 2 ods. 1 vyhlášky č. 666/2005 Z. z.

26. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd podľa § 461 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú a sťažovateľa podľa § 467 SSP zaviazal na náhradu trov kasačného konania, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku.

27. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 492 ods. 1 SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.08.2018 (§ 137 ods. 2 SSP).

28. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie sťažovateľa a vec vrátil sťažovateľovi na ďalšie konanie, preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia sťažovateľa, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z., správca je povinný mať zriadenú kanceláriu. Správca je povinný kanceláriu riadne označiť a zabezpečiť jej primerané technické vybavenie a minimálnu výmeru jej podlahovej plochy. Kanceláriu správca zriaďuje v obvode krajského súdu, v ktorom má záujem vykonávať správcovskú činnosť. Správca-právnická osoba môže mať zriadených aj viac kancelárii; v obvode jedného krajského súdu však môže mať zriadenú vždy len jednu kanceláriu. Ak má správca-právnická osoba zriadených viac kancelárii, musí mať v každej kancelárii ustanoveného zástupcu, ktorým môže byť len jeho štatutárny orgán. Zástupca kancelárie môže byť ustanovený ako zástupca kancelárie len v jednej kancelárii. Ustanovenie zástupcu kancelárie alebo zánik funkcie zástupcu kancelárie je správca-právnická osoba povinný do troch dní oznámiť ministerstvu.

Podľa § 8 ods. 4, právo nahliadať do spisu majú osoby vykonávajúce dohľad podľa tohto zákona, súd, účastníci konania, ich zástupcovia, orgány činné v trestnom konaní a iné subjekty, ak to ustanovuje

osobitný predpis. Nahliadanie do spisu je správca povinný zabezpečiť v bežných pracovných hodinách každý pracovný deň; o tom správca bezodkladne po ustanovení do funkcie v príslušnom konaní podľa osobitného predpisu 1) zverejní oznam v Obchodnom vestníku.

Podľa § 26 ods. 1 písm. h/, ministerstvo vyčiarke správca-fyzickú osobu zo zoznamu správcov, ak nemá riadne zriadenú kanceláriu.

Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 666/2005 Z. z., kancelária sa zriaďuje vo verejne dostupnej budove tak, aby bola otvorená pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách aspoň šesť hodín denne. Verejne dostupnou budovou sa na účely tejto vyhlášky rozumie budova so vstupom z verejnej komunikácie alebo budova umiestnená v rámci areálu, ktorý má vstup z verejnej komunikácie, ak vstup do budovy alebo areálu neznemožňuje prekážka v úradných hodinách kancelárie. Minimálna výmera podlahovej plochy kancelárie je 20 m². Ak je správcom fyzická osoba, môže mať zriadenú jednu kanceláriu. Ak je správcom právnická osoba, môže mať za podmienok ustanovených zákonom zriadených aj viac kancelárií.

Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky č. 666/2005 Z. z., ako súčasť kancelárie sa v priestoroch kancelárie alebo v iných súvisiacich verejne dostupných priestoroch zriaďuje podateľňa tak, aby vstup do kancelárie neznemožňovala prekážka v úradných hodinách kancelárie.

29. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 22.05.2014 bol pracovníkmi prvostupňového správneho orgánu uskutočnený dohľad v kancelárii správcu (žalobkyne), a to v čase o 10:30 hod. a následne o 11:45 hod. Zároveň bol spísaný protokol o vykonanom dohľade, v ktorom boli uvedené zistené nedostatky. Dňa 15.07.2014 bola prvostupňovým správnym orgánom vypracovaná písomnosť doručovaná žalobkyňi - protokol o vykonanom dohľade, v ktorom bolo konštatované nesplnenie otvorenia kancelárie pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách aspoň 6 hodín denne ako aj riadne nefungovanie podateľne kancelárie ohľadom preberania zásielok adresovaných správcovi (žalobkyňi). Taktiež bolo uvedené zistenie, že na vhodnom verejne dostupnom mieste súvisiacou s kanceláriou nebola umiestnená úradná tabuľa kancelárie. Písomnosťou - vyjadrenie k protokolu zo dňa 29.07.2014 informovala žalobkyňa prvostupňový správny orgán o odstránení zistených nedostatkov pri vyššie uvedenej vykonanej kontrole a zároveň uviedla dôvod svojej neprítomnosti v kancelárii v čase uskutočnenia kontroly dňa 22.05.2014 - vykonávanie úkonov správcu v Komárne. Protokolom o vykonanom dohľade uskutočnenom pracovníkmi prvostupňového správneho orgánu dňa 20.08.2014 o 10:58 hod. v kancelárii správcu (žalobkyne) bolo zaznamenané nesplnenie otvorenia kancelárie pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách, aspoň 6 hodín denne z dôvodu, že nebol umožnený vstup do kancelárie správcu a nebolo umožnené nahliadať do spisov, pretože osoba na recepcii hotela nebola na to splnomocnená (bola splnomocnená len na preberanie pošty). Spis ďalej obsahuje upovedomenie o začatí správneho konania z 21.10.2014, námietky žalobkyne zo dňa 28.10.2014 k protokolu o vykonanom dohľade a jej vyjadrenie k upovedomeniu o začatí správneho konania.

30. Prvostupňový správny orgán - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky svojim rozhodnutím Č: 1321/2009-52/SKP zo dňa 27.01.2015 z dôvodu, že žalobkyňa nemala riadne zriadenú kanceláriu správcu na adrese, ktorú uviedla v zozname správcov, čím porušila povinnosť ustanovenú v § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 4 zákona č. 8/2005 Z. z. a § 2 ods. 1 veta prvá vyhlášky MS SR č. 666/2005 Z. z. jej uložil podľa § 26 ods. 1 písm. h) zákona č. 8/2005 Z. z. sankciu - vyčiarknutie zo zoznamu správcov.

31. O podanom rozklade voči prvoinštančnemu správnenému rozhodnutiu rozhodol sťažovateľ napadnutým rozhodnutím Č: 1321/2009-52/SKP zo dňa 22.05.2015 tak, že rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti SR č. 1321/2009-52/SKP zo dňa 27.01.2015 podľa § 59 ods. 2 a 3 v spojení s § 61 ods. 2 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zrušil v časti výroku, ktorým správny orgán rozhodol o porušení povinnosti správkyně podľa § 8 ods.4 zákona č. 8/2005 Z. z. a správne konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšku rozhodnutie potvrdil a podaný rozklad zamietol.

32. K námietke nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutkového stavu a nesprávnej interpretácie § 8 ods. 4 zákona č. 8/2005 Z. z. žalovaný konštatoval, že prvostupňový správny orgán aplikoval na zistený skutkový stav predovšetkým ustanovenie § 7 ods. 1 a § 8 ods. 4 zákona č. 8/2005 Z. z. a § 2 ods. 1 veta prvá vyhlášky č. 666/2004 Z. z., pričom dospel k záveru, že rozklad bol čiastočne dôvodný, keďže ustanovenie § 8 ods. 4 zákona č. 8/2005 Z. z. bolo potrebné vykladať tak, že povinnosť správcu zabezpečiť nahliadanie do spisov nie je totožná s povinnosťou správcu zabezpečiť, aby bola správcovská kancelária otvorená pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách, aspoň 6 hodín denne. Táto povinnosť spočíva v povinnosti správcu, aby vytvoril podmienky pre nahliadanie do spisov, a to aj na základe žiadosti oprávnenej osoby uskutočnenej v akejkoľvek forme v konkrétnom čase. Žalovaný sa stotožnil s námietkami žalobkyne a v tejto časti rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil a konanie zastavil. Prvostupňový správny orgán zistil, že kancelária správcu (žalobkyne) nebola v pracovný deň v obvyklých úradných hodinách otvorená pre verejnosť a potom správne aplikoval § 7 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z. v spojení s § 2 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 666/2005 Z. z., z ktorých vyplýva povinnosť správcu mať zriadenú kanceláriu a ktoré zároveň stanovujú a konkretizujú podmienky zriadenia kancelárie spočívajúce v jej riadnom označení, zabezpečení primeraného technického vybavenia, výmery podlahovej plochy, ako aj povinnosti mať ju otvorenú pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách, aspoň 6 hodín denne. Vykonaným dohľadom dňa 20.08.2014 bolo zistené, že kancelária správcu (žalobkyne) nebola v pracovný deň v úradných hodinách prístupná, teda nebola splnená jedna z podmienok riadneho zriadenia kancelárie. Prvostupňový správny orgán správne zistil skutkový stav vo veci a vyvodil z neho správny právny záver a v svojom rozhodnutí sa dostatočne vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne. Na účel aplikácie vyššie uvedených zákonných ustanovení bolo plne postačujúce, ak mal správny orgán za preukázané, že kancelária nebola verejne prístupná. Prvostupňový správny orgán vykonal dohľad dvakrát a umožnil žalobkyňi nápravu po zistení nedostatkov a až po opakovanom výkone dohľadu začal konanie o jej vyčiarknutí zo zoznamu správcov, čím postupoval primerane v súlade s § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení. Žalovaný uviedol, že aj keď mal možnosť popri sankcii - vyčiarknutie zo zoznamu správcov žalobkyňi pre súčasné porušenie § 8 ods. 4 zákona č. 8/2005 Z. z. uložiť sankciu - 5 000 €, k takejto zmene rozhodnutia z dôvodu absorpčnej zásady uplatňovanej v správnom trestaní pri sankcionovaní za viacero deliktov nepristúpil. Žalovaný nepristúpil na výsluch žalobkyňou navrhovaných osôb, nakoľko vychádzal zo záveru, že na účely riadneho zriadenia kancelárie správcu nebolo možné jej činnosť a chod zabezpečiť iba prostredníctvom poverených osôb nemajúcich k správcovi relevantný právny vzťah. Zo znenia ustanovení zákona č. 8/2005 Z. z. nie je prijateľné verejnú dostupnosť kancelárie správcu zabezpečiť inými osobami ako priamo správcom alebo jeho zamestnancami. Bolo vylúčené, aby povinnosti správcu v čase úradných hodín zabezpečovala tretia - správcom poverená osoba, ktorej by nesvedčil štatút jeho zamestnanca. K osobám, ktoré neboli v zamestnaneckom vzťahu so správcom by nebolo možno sa dovolávať napr. povinnosti mlčanlivosti. Taktiež nemožno odobriť prax, kde by celá dostupnosť kancelárie správcu v úradných hodinách bola budovaná na netransparentných vzťahoch správcu a tretích na základe plnej moci poverovaných osôb.

33. Krajský súd, rozhodujúc o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sťažovateľa, kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie sťažovateľa a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu vyhodnotenia žalobnej námietky nedostatočne zisteného skutkového stavu ako dôvodnej. Krajský súd mal za to, že skutkový stav veci nebol náležite zistený v rozsahu potrebnom na vydanie rozhodnutia - sťažovateľovi vytýkal predovšetkým to, že vychádzal iba z obsahu protokolov o vykonanom dohľade. Z dôkazov obsiahnutých v administratívnom spise nevyplýva dĺžka neprítomnosti žalobkyne, resp. ňou poverených osôb v kancelárii počas úradných hodín v čase kedy kancelária otvorená byť mala; rovnako vytýkal absenciu nevykonanie dokazovania za účelom zistenia dôvodov, pre ktoré bola kancelária žalobkyne počas výkonu dohľadu zatvorená; podľa krajského súdu bolo tiež potrebné zistiť, dĺžku zatvorenia kancelárie. Nakoľko pri vstupe do kancelárie bol uvedený telefonický kontakt na žalobkyňu v prípade jej neprítomnosti mali dohľad vykonávajúci pracovníci ju telefonicky kontaktovať za účelom zistenia dôvodu jej neprítomnosti v kancelárii a takto zistiť kedy bude v kancelárii; v ďalšom upozornil na absenciu výsluchu žalobkyne, prípadne iných osôb - zamestnancov recepcie vykonávajúcich aj činnosť podateľne kancelárie správcu. Správny súd v súvislosti s výkladom

povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 1 veta prvá vyhlášky č. 666/2005 Z. z. konštatoval, že vyžadovať nepretržité otvorenie kancelárie počas úradných hodín (bez možnosti jej krátkodobého zatvorenia) nie je namieste, keďže správca, prípadne jeho zamestnanci vykonávajú úkony nielen v zriadenej kancelárii, ale aj na iných orgánoch, súdoch a v iných priestoroch. Preto dospel k záveru o dôvodnosti námietky nesprávneho právneho posúdenia veci, keď ustálil, že zo zisteného a ustáleného skutkového stavu nie je možné vyvodit' porušenie ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z. v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 vyhlášky č. 666/2005 Z. z. a z nich vyplývajúce uloženie sankcie žalobcovi vyčiarknutie zo zoznamu správcov.

34. Kasačný súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu sťažovateľa dospel k rovnakým zisteniam, aké v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol správny súd, a ktoré sa premietli do jeho právneho záveru o nedostačujúcom zistení skutkového stavu na riadne posúdenie veci.

35. Prioritne musí kasačný súd vyjadriť súhlas so záverom krajského súdu o nedostatočne vykonanom dokazovaní. Zo žiadneho dôkazného materiálu obsiahnutého v administratívnom spise sťažovateľa nie sú kasačnému súdu zrejmé viaceré pre rozhodnutie zásadné skutočnosti, napríklad ako dlho trval vykonaným dohľadom zistený stav (dĺžka neprítomnosti žalobkyne v kancelárii); aké boli dôvody, pre ktoré bola kancelária uzavretá (osobné, pracovné, hygienické, zdravotné, prevádzkové a pod.); či bola na nejakom vhodnom a viditeľnom mieste umiestnená informácia oznamujúca uzavretie kancelárie s prípadným vysvetlením dôvodu uzavretia a s uvedením kontaktu na žalobkyňu; vysvetlenie žalobkyne k dôvodom, ktoré viedli k tomu, že kancelária správcu nebola v čase výkonu dohľadu otvorená; vysvetlenie poskytnuté poverenými osobami žalobkyne a pod.

36. Kasačný súd ďalej konštatuje, že sťažovateľ bol povinný skúmať vyššie vytýkané skutočnosti. Kasačný súd uznáva, že ak by bola žalobkyňa vysvetlila (či už v podaných námietkach, rozklade alebo kedykoľvek počas konania) svoju neprítomnosť v kancelárii správcu v čase vykonávaných dohľadov, uľahčilo by to sťažovateľovi prácu, absencia vyjadrenia žalobkyne však sťažovateľa neospravedľuje z porušenia zákonnej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Ak sťažovateľ nepostupoval v naznačenom smere, dopustil sa tak pochybenia, ktoré nebolo možné prehliadnuť, a pre ktoré krajský súd nemohol postupovať inak, ako rozhodnutia sťažovateľa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

37. V ďalšom považuje kasačný súd za nevyhnutné uviesť, že samotná skutočnosť, že miestnosť využívaná ako kancelária správcu nebola v čase výkonu dohľadu prístupná osobám vykonávajúcim dohľad sama o sebe, bez ďalšieho zisťovania, neznamena, že predmetný priestor nepredstavuje kanceláriu správcu, a teda že kancelária správcu nebola zriadená. Podľa názoru kasačného súdu je predčasné robiť závery o nezriadení kancelárie len na základe jedného z atribútov, akým sú úradné hodiny, najmä s ohľadom na ďalšie atribúty, ako nájom priestorov, v ktorých by sa mala nachádzať kancelária správcu; označenie kancelárie správcu v zmysle zákona; reálna výmera podlahovej plochy kancelárie správcu ako aj jej technické vybavenie. Kasačný súd dáva do pozornosti, že z uvedeného nemá jednoznačne vyplývať, že v predmetnom prípade kancelária správcu zriadená bola, ale len to, že nedošlo k zisteniu skutkového stavu v takej miere, ktorá je dostačujúca na prijatie záveru o porušení povinnosti žalobkyne ako správcu zriadiť kanceláriu správcu, ktorý bol za jej porušenie sankcionovaný vyčiarknutím zo zoznamu správcov.

38. Kasačný súd dáva do pozornosti, že nemá pochyb o tom, že jedným zo základných predpokladov výkonu správcovskej činnosti je existencia kancelárie správcu, ktorá musí byť zriadená v obvode krajského súdu, v ktorom má správca záujem vykonávať správcovskú činnosť. Platí, že každý správca musí mať zriadenú kanceláriu, ktorej sídlo a úradné hodiny sa zapisujú do zoznamu správcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Kancelária správcu musí spĺňať právnymi predpismi ustanovené minimálne štandardy, predovšetkým musí byť riadne označená (čo znamena, že pri hlavnom vchode do budovy, v ktorej sa kancelária nachádza, a pri vstupe do areálu, ak sa kancelária nachádza v

budove v rámci areálu, sa na viditeľnom mieste zriadi informačná tabuľa kancelárie, na ktorej sa uvedie nápis "Správca"), ďalej sa vyžaduje označenie správcu, prípadne aj zástupcu kancelárie a úradné hodiny kancelárie tak, aby bola kancelária otvorená pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách aspoň šesť hodín denne. Kancelária správcu musí byť taktiež primerane technicky vybavená, pričom požiadavky na jej vybavenie nepriamo ustanovuje vyhláška č. 666/2005 Z. z. a musí spĺňať minimálne štandardy výmery podlahovej plochy, ktoré v súčasnosti predstavujú 20 m² podlahovej plochy.

39. Obdobná právna úprava platí aj v Českej republike (Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Českej republiky č. 355/2013 Sb. o úředních hodinách provozovny, o označování sídla a provozovny a o činnostech, které je insolvenční správce povinen zajišťovat v provozovně, ďalej len „Vyhláška ČR“). Vyhláška ČR ohľadom úradných hodín insolvenčných správcov ustanovuje, že „provozovna musí být pro veřejnost otevřena v pracovních dnech v časovém rozmezí od 7 do 18 hodin alespoň šest hodin denně, a to pravidelně alespoň jeden den v týdnu“ (§ 3 ods. 1 Vyhlášky ČR). Český zákonodárca však zašiel ešte ďalej a racionálne predvídal objektívne dôvody, pre ktoré nie je možné stanovenú povinnosť dodržať, a tak legislatívne zakotvil možnosť uzatvorenia kancelárie správcu - „Provozovna může být výjimečně na přechodnou dobu uzavřena z vážných důvodů, a to zejména zdravotních nebo provozních. Nebrání-li tomu vážné důvody, umístí insolvenční správce v dostatečném předstihu na vhodném a viditelném místě u vstupu do dotčené provozovny informační tabuli s uvedením důvodu uzavření a označením počátku a konce uzavření. Informační tabule musí být takto umístěna po celou dobu uzavření provozovny“ (§ 3 ods. 3 Vyhlášky ČR).

40. Vo svetle uvedeného nepovažuje kasačný súd zistenie skutkového stavu na posúdenie veci za dostačujúce. Má za to, že v danom prípade nedošlo správne k ustáleniu, že správca nemal zriadenú kanceláriu v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z., preto nemalo dôjsť ani k následnému potrestaniu žalobcu jeho vyčiarknutím zo zoznamu správcov.

41. Vzhľadom na uvedené má kasačný súd za nesporný skutkový stav tak, ako ho v podrobnostiach opísal krajský súd v preskúmanom rozhodnutí. Kasačný súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie sťažovateľa nie je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje.

42. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že sťažovateľ nepostupoval v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si nezadovážil dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom nezistil skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností nevyvodil správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobe žalobcu vyhovel tým, že napadnuté rozhodnutia sťažovateľa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

43. Kasačný súd zdôrazňuje, že za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie sťažovateľa nie je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci nebol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia sťažovateľa v oboch inštanciách považoval za vydané v rozpore so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie krajského súdu považovať za správne.

44. Pokiaľ teda krajský súd vyhodnotil námietky žalobkyne za dôvodné a rozhodnutie sťažovateľa považoval za rozporné so zákonom a rozhodnutie sťažovateľa podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením jeho rozhodnutia, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol ďalšie dôvody (viď vyššie).

45. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky

ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa v rozhodnutí riadne so všetkým vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

46. V ďalšom konaní bude potrebné, aby sťažovateľ postupoval v intenciách zákonnej povinnosti rozhodnúť vo veci na podklade spoľahlivo a dostatočne zisteného skutkového stavu v súdmi naznačenom smere, a teda vo veci vykoná náležité dokazovanie a nové rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodní.

47. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že priznal žalobcovi nárok na ich náhradu s ohľadom na jeho úspech v konaní (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

48. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.